

क्षीरस्वामिनं विना इतरे सर्वेऽपि 'मुट' इत्यस्यानुकूलाः । पुट इति क्षीर-
स्वामी इति मा. धा. वृ. टिप्पण्याम् ।

मोटकः-टिका, मुमोटयिषकः-षिका; मोटयिता-त्री, मुमोटयिषिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककोटयतिवत् (205) बोध्यानि ।
विमोटितः^A ।

(1281) “मुठि पालने” (I-भ्वादिः-265. सक. सेट्. आत्म.)

‘—पलायने’ इति क्षीरस्वामी । ‘काशकृत्स्नचन्द्रौ च’ इति क्षी-
टीका । मुण्ठकः-ण्ठिका, मुण्ठकः-ण्ठिका, मुमुण्ठिषकः-षिका, मोमुण्ठकः-
ण्ठिका; मुण्ठिता-त्री, मुण्ठयिता-त्री, मुमुण्ठिषिता-त्री, मोमुण्ठिता-त्री;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ज्ञेयानि । अस्य
घातोः आत्मनेपदित्वात् शानचि-मुण्ठमानः, मुण्ठिष्यमाणः, मुमुण्ठिषमाणः,
मुमुण्ठिषिष्यमाणः, इति रूपाणीति विशेषः । किपि-पापमुन्^B-पापमुण्ठौ
पापमुण्ठः इति ।

(1282) “मुडि मार्जने” (I-भ्वादिः-275. सक. सेट्. आत्म.)

मार्जनम्=शुद्धिरन्यग्भावश्च । ‘—मज्जने’ इति क्षीरस्वामी । “—‘मज्जने’
इति काशकृत्स्नधातुपाठैयकन्नटटीकायां (पृष्ठ 100) पाठः । मज्जनम्=
स्नानम् इत्यपि तत्रैव ।” इति क्षी-टीका ।

‘मुण्डते मार्जने खण्डे, खण्डने शपि मुण्डति ॥’ (श्लो. 83) इति देवः ।
मुण्डकः-ण्डिका, मुण्डकः-ण्डिका, मुमुण्डिषकः-षिका, मोमुण्डकः-ण्डिका;
मुण्डिता-त्री, मुण्डयिता-त्री, मुमुण्डिषिता-त्री, मोमुण्डिता-त्री; इत्यादीनि
सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ज्ञेयानि । अस्य घातोः
आत्मनेपदित्वात् मुण्डमानः, मुण्डिष्यमाणः, मुमुण्डिषमाणः, मुमुण्डिषिष्यमाणः;
इति शानचि रूपाणि इति विशेषः ।

(1283) “मुडि खण्डने” (I-भ्वादिः-326. सक. सेट्. पर.)

‘मुण्डते मार्जने मुण्डे, खण्डने शपि मुण्डति ॥’ (श्लो. 83) इति देवः ।

A. ‘इत्यादिवादिषु जनेषु विमोटितारिः..... ।’ धा. का. 3-23.

B. ‘स पापमुन्निः बुधहेड्भिरुन्मदैः अनेठितां क्षमां पुनरप्यहिण्डत ॥’